

arvelige anlæg eller på grund af *beskadigelser eller sygdom*, pådraget i fosterlivet, vil blive lidende af sindssygdom, åndssvaghed, andre svære mentale forstyrrelser, epilepsi eller alvorlig og uhelbredelig abnormitet eller legemlig sygdom.

4) Når i ganske særlige tilfælde *alvorlige fysiske og psykiske defekter* eller andre lægeligt begrundede forhold medfører, at kvinden skønnes uegnet til at tage vare på sit barn.

Formuleringen af stk. 1, nr. 4, blev foreslået af et flertal (Nina Andersen, Kaj Andresen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Hjortnæs, Kai Jensen, Frederik Lyngge, Viola Nørløv, Helga Pedersen, Sofie Pedersen og Edel Saunte) og tiltrådtes af justitsministeren. Flertallet bemærkede, at der under drøftelsen i udvalget havde været givet udtryk for nogen betænkelighed ved at medtage den i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 4, nævnte indikation. I erkendelse af, at der kan foreligge særlige tilfælde af alvorlig fysisk eller psykisk defekt, som vel ikke er arvelig, men som dog gør det mindre rimeligt både af hensyn til moderen og barnet at kræve svangerskabet gennemført, fandt flertallet det rigtigt at bibeholde en sådan bestemmelse og anså det for påkrævet, at det fremhæves i denne, at der kun bliver tale om at anvende den i undtagelsestilfælde.

Et mindretal (Kristen Amby, Fibiger, Krogh, Peter Larsen, Ellen Poulsen, Viggo Starcke og Erna Sørensen) nærede afgørende betænkelighed ved indførelse af den foreslåede nye bestemmelse, og stillede ændringsforslag om, at den skulle udgå.

Stk. 2. Afbrydelse af svangerskab må i de i § 1, stk. 1, nr. 2—4, omhandlede tilfælde normalt ikke foretages efter udløbet af den 16. *svangerskabsuge*.

Den endelige formulering af stk. 2 kom ind i lovforslaget ved 3. behandling på grundlag af et af justitsministeren stillet ændringsforslag.

Ved 2. behandling havde det førstnævnte flertal stillet forslag om, at stykket affattedes således:

„Bortset fra de i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte tilfælde må afbrydelse kun undtagelsesvis foretages efter udløbet af den 20. svangerskabsuge“, idet flertallet bemærkede, at den ændrede formulering foresloges dels for at tydeliggøre, at begrænsningen i adgangen til at foretage svangerskabsafbrydelse, når 20 uger af svangerskabet er forløbet, ikke gælder i de tilfælde, hvor der foreligger medicinsk indikation for afbrydelsen, dels for at understrege, at fravigelse af 20 ugers fristen må være en undtagelse. Den foreslåede formulering blev vedtaget ved 2. behandling.